

OZDABIAĆ SIĘ (3) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 3 sg ozdåbiå się (1). ◊ 1 *pl* ozdåbiåmy się (1). ◊ *imp* 2 sg ozdåbiåj się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przystrajać się; w przem [czym] (2)* : niechay niewola w kámchach/ álbo y w złtogłowach [!] ná Bedewiách/ álbo y ná Dżiánétoch hárdzie ieżdżi/ niech sobie Tytułów zdobywa/ á iemi fyę ozdabia *OrzQuin Q4v*.

Szereg: »odziewać się i ozdabiać« (1): To fą fżáty ony w ktore P. Bog dużę obłoczy. Ktore to fżáty fą z wyflug [...] Iezu Chryftá/ ktorego fię fprawiedliwością odziewamy y ozdabiamy/ iáko iuż włafną náfzą. *SkarKaz 349a*.

2. *Przysparzać sobie chluby [czym] (1)* : Karz fię przypadki złemi y dobremi/ A kędy możefz ozdabyay fię fwemi. *RejZwierc 214*.

Synonimy: 1. *chędożyć się, piękzyć się, upiększać się.*

Formacje współrdzenne cf ZDOBIĆ.